

Spis treści:
Majowe dni
Wspomnienie...

Majowe dni

1. maja 2011 roku – Rzym. Spełnienie modlitw z 2005 roku

*Rzym. 8. kwietnia 2005 roku
„SANTO SUBITO”*

*Rzym 1. maja 2011 roku.
Siostra Marie Simon-Pierre wnosi relikwię*

Papież – Benedykt XVI wygłasza homilię, wspominając „ukochanego poprzednika”. Pozdrawia i błogosławi wiernych. Chór śpiewa hymn ku czci Błogosławionego Jana Pawła II. Duchowieństwo i wierni oddają Mu hołd...

10. maja 1926 roku ukonstytuował się rząd pod przewodnictwem Wincentego Witosa.

12. maja 1926 roku – rankiem, marszałek Józef Piłsudski w towarzystwie adiutanta, przyjechał z Sulejówka do Warszawy w celu spotkania się z prezydentem Wojciechowskim i nakłonienia Go do zmiany rządu. Do spotkania nie doszło – prezydent wyjechał do Spały. Marszałek zarządził marsz podległych mu jednostek na Warszawę. Około godziny 16. wojsko zajęło pozycje przy mostach Poniatowskiego i Kierbedzia. Na moście Poniatowskiego na marszałka oczekiwał prezydent Wojciechowski, który powiadomiony o wydarzeniach powrócił ze Spały. W trakcie rozmowy, prezydent zażądał, od Piłsudskiego podjęcia negocjacji.

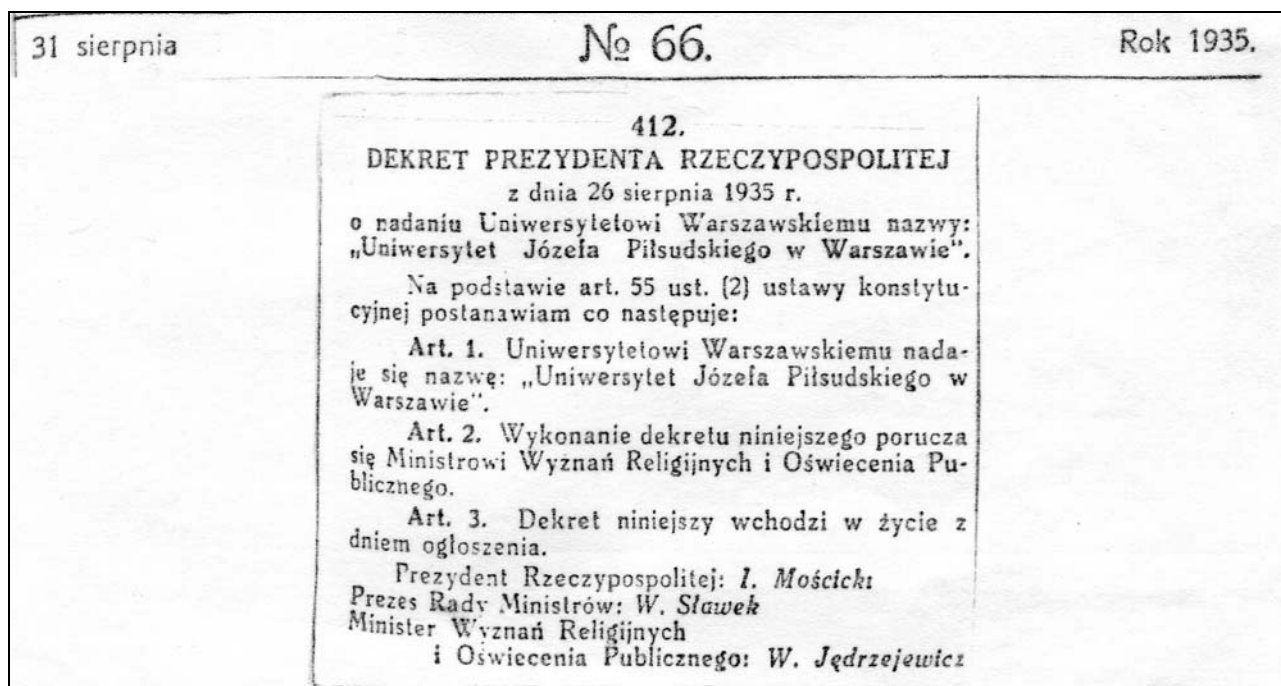

Piłsudski na moście Poniatowskiego

Po niepowodzeniu rozmowy z prezydentem, Piłsudski rozkazał zajęcie mostu Kierbedzia. Generał Rozwadowski (dowódca obrony stolicy) wystosował ultimatum, w którym zażądał, aby oddziały Piłsudskiego wycofały się do godziny 18³⁰. Siły rządowe rozpoczęły działania zaczepne jednak wcześniej. Około 19³⁰ marszałek pojawił się na Placu Zamkowym, gdzie został owacyjnie przywitany przez tłum warszawiaków. Wieczorem z Piłsudskim spotkał się marszałek Sejmu Maciej Rataj, w celu podjęcia negocjacji, które się nie powiodły.

14. maja rozegrały się decydujące walki. O godzinie 17³⁰ rząd podał się do dymisji, a prezydent Wojciechowski złożył swój urząd. Uprawnienia prezydenta trafiły w ręce marszałka Sejmu – Rataja, który powołał rząd Kazimierza Bartla. 31. maja Józef Piłsudski został wybrany przez Zgromadzenie Narodowe na prezydenta Rzeczypospolitej. Godności tej nie przyjął. W drugim głosowaniu Zgromadzenie Narodowe wybrało na prezydenta Ignacego Mościckiego. Ukonstytuowanie się nowej władzy zalegalizowało przewrót majowy...

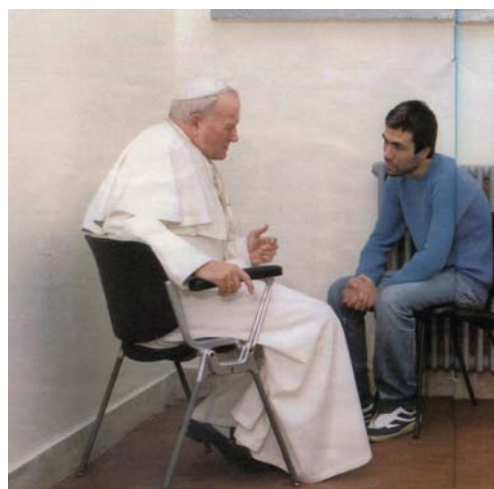
Józef Piłsudski zmarł **12. maja 1935 roku**. Jego pogrzeb stał się wielką manifestacją jedności narodowej.

Do dziś, Dekret nie został uchylony żadną ustawą, dekretem, bądź aktem prawnym o mocy ustawy. Nikt go do dziś nie zmienił ani nie uchylił...

13. maja 1981 roku. Papież Jan Paweł II został ciężko ranny.

„Modłę się za brata, który mnie zranił, a któremu szczerze przebaczyłem”.

MODLITWA...

i

PRZEBACZENIE I WIN ODPUSZCZENIE

28. maja 1981 roku zmarł arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski, prymas Polski, kardynał Stefan Wyszyński.

Ks. Kardynał Stefan Wyszyński

...W czasie sierpnia 1980 roku pośredniczył w rozmowach między władzami PRL a „Solidarnością”. W połowie marca 1981 roku ujawniła się choroba nowotworowa, której rozwoju nie udało się zahamować. 16. maja 1981 roku przyjął sakrament namaszczenia chorych i nawiązał do zamachu na życie Jana Pawła II: „...*Uważam, że powinienem dzielić dolę Ojca Świętego...*”.

31. maja 1981 roku odbył się pogrzeb prymasa nazywany również królewskim. Zgromadził w stolicy tysiące ludzi, zarówno wierzących jak i niewierzących. Uroczystościom pogrzebowym przewodniczył sekretarz Stanu Watykanu kardynał Agostino Casaroli. Trumna z ciałem prymasa została umieszczona na kamiennym sarkofagu w podziemiach bazyliki archikatedralnej św. Jana Chrzciciela.

Pomnik JP II i Stefana Wyszyńskiego na dziedzińcu KUL.

Wspomnienie pielgrzyma....

1. maja 2011 roku...

Rzym zapłakany deszczem. Plac świętego Piotra w strugach deszczu, Fontanna di Trevi dodatkowo skąpana. Tłumy pielgrzymów, którzy mimo deszczu, w płaszcach, z parasolami, z przewodnikami zwiedzali to piękne miasto. Gwar wielu narodowości, ras... Mimo tłumów – jakiś szczególny nastrój, cisza. Czy to deszcz, czy to coś innego wyciszało ten gwar ?! ... Myśleliśmy o następnym dniu...

Tak wyglądał Rzym 30. kwietnia 2011 r., na dzień przed beatyfikacją naszego Papieża Jana Pawła II.

Fontanna di Trevi

1. maja, rano, zachmurzone niebo nad Rzymem – pojaśniało. Chmury rozstały się, wyszło słońce. Kiedy doszliśmy do Placu di Risorgimento, który był naszym celem podróży – bo o dostaniu się na Plac Św. Piotra nie było co marzyć – słońce już mocno prażyło (a była dopiero godzina 9.). Na Placu tłumy pielgrzymów. Ledwo się „przedarliśmy” pod drzewa, skąd mogliśmy oglądać na telebimie przebieg uroczystości. Jednocześnie, dzięki radiu, słuchaliśmy tłumaczenia polskiego.

Ten sam Plac, na którym staliśmy 6 lat temu podczas uroczystości pogrzebowych Naszego Papieża Jana Pawła II. Ten sam wietrzyk, który 6 lat temu zamknął księgę... Tego dnia nic się nie wydarzyło.

Tylko drzewa urosły.

Słuchaliśmy Papieża Benedykta XVI, który tak pięknie mówił o Naszym Papieżu. Jego słowa płynęły gdzieś nad naszymi głowami, chór śpiewał. Zamknęłam oczy – jakbym była w niebie, anielskie chóry...

Siostra Marie Simon-Pierre wniosła relikwię.

I oto BŁOGOSŁAWIONY JAN PAWEŁ II. Stało się, to na co czekaliśmy przez te 6 lat – SANTO SUBITO, w 2005 roku.

Następnego dnia (2. maja) po Mszy Św. na Placu Św. Piotra, po wielogodzinnym staniu, dotarliśmy do NIEGO. Niesamowite wrażenie. Monumentalność Kaplicy (jest to prostokątne pomieszczenie o długości 40,93 m, szerokości 13,41 i wysokości 20,70 m.) i ta maleńka, wydawałoby się, trumna ze szczątkami Błogosławionego Jana Pawła II. Maleńka a jednocześnie taka ogromna. Ludzie stali tam, przy NIM, godzinami. W wielkiej zadumie, ciszy, modląc się...

Pożegnaliśmy się z NIM.

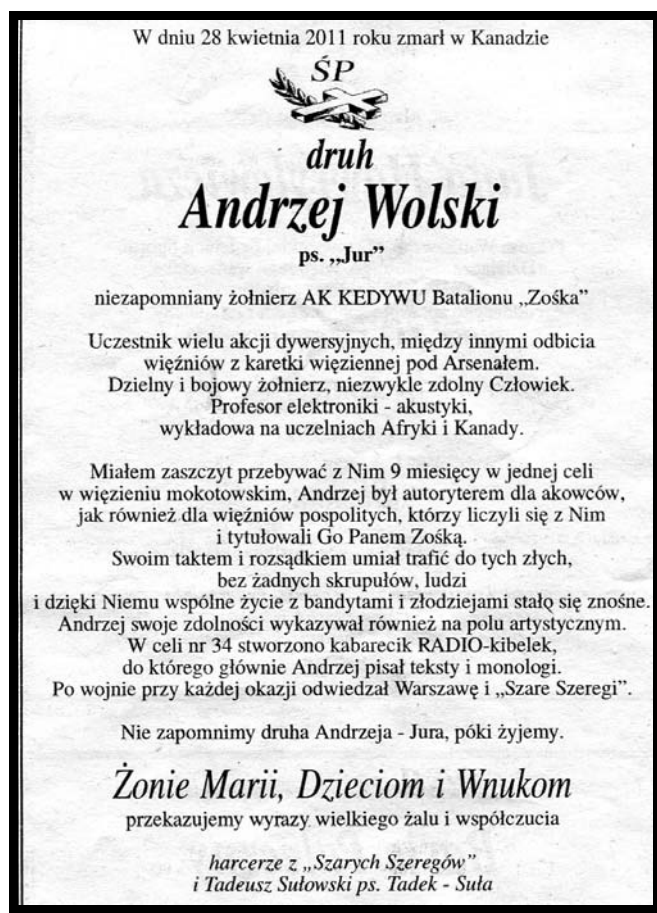
Błogosławiony Janie Pawle II – przyjedziemy.

Plac Św. Piotra

28. kwietnia 2011 roku...

Był absolwentem oraz pracownikiem Wydziału Łączności Politechniki Warszawskiej.

Do konspiracji wstąpił w 1939 roku. W pierwszych dniach działań grup harcerskich. Masakra w Wawrze w roku 1940 dała impuls do zorganizowanej akcji harcerstwa, które przyjęło kryptonim „Szare Szeregi”. „Jur” brał czynny udział w akcjach Małego Sabotażu. W roku 1942 powstał KEDYW, a w jego ramach tzw. Wielka Dywersja, do której wcielone zostały m.in. grupy harcerskie jako Grupy Szturmowe (GeeSy). W ramach GS „Jur” brał udział w akcjach zbrojnych: „pod Arsenalem”, Celestynów, Sieczychy, Rogoźno, Pol 47 (dowódca akcji), Pogorzel, Szymanów. W roku 1944 ukończył konspiracyjną szkołę podchorążych „Agrykola” jako kapral podchorążych. W Powstaniu Warszawskim walczył w Batalionie „Zośka” w Zgrupowaniu „Radosław”. Dowodził początkowo drużyną, a potem był kolejnym dowódcą plutonu „Felek”. Walczył na Woli, i na Starówce. 31. sierpnia z nieliczną grupą żołnierzy przebił się ze Starówki przez Ogród Saski do Śródmieścia. Wziął udział w rozpaczliwej obronie Przyczółka Czerniakowskiego w oczekiwaniu na desant sowiecki. 24-go września na Czerniakowie dostał się do niewoli niemieckiej i został wywieziony do obozu jeńców wojennych. Był dwukrotnie ranny i odznaczony Krzyżem Walecznych.

Wyzwolony 25. kwietnia przez armię brytyjską, wyjechał do Francji, gdzie został oddelegowany na studia w Université de Grenoble. W lipcu 1946 roku wrócił do Warszawy. Kontynuował studia na Politechnice Warszawskiej. 3. stycznia 1949, równocześnie z Henrykiem Kozłowskim – „Kmitą” oraz Andrzejem Sowińskim – „Zagłobą” został aresztowany przez MBP/UB. (24. grudnia 1948 roku został zaaresztowany Jan Rodowicz – „Anoda”, a w połowie stycznia 1949 roku aresztowano kilkudziesięciu byłych żołnierzy i łączniczek ze Zgrupowania Radosława). Pod zarzutem usiłowania obalenia ustroju Andrzej Wolski – „Jur” został skazany na 10 lat więzienia na mocy artykułu 86 par. 1,2 KKWP. W roku 1954, po pięciu latach więzienia na Mokotowie i w Rawiczu został zwolniony. Udało mu się powrócić na studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej, gdzie uzyskał dyplom magistra, a w roku 1966, stopień doktora nauk technicznych. W roku 1967 wyjechał z rodziną do Zairu. Pracował jako profesor elektroniki na tamtejszym uniwersytecie. Z Zairu, przeniósł się do Kanady, gdzie kontynuował karierę uniwersytecką. Był profesorem na Université de Moncton, po czym, jako dziekan, stworzył Wydział Elektryczny w Ecole de Technologie Supérieur na Université du Quebec de Montréal. Wyjeżdżał z wykładami do kilku państw afrykańskich. W latach 1990-1996 był Prezesem Oddziału Kongresu Polonii Kanadyjskiej w Québec.

Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 30. maja 2011 r. odszedł od nas przyjaciel „Solidarności”

Jerzy Narbutt

Wybitny prozaik, eseista i poeta. Autor słów pieśni "Solidarni" (Solidarni, nasz jest ten dzień...), która stała się oficjalnym hymnem "Solidarności". Postawa Pana Jerzego tak w płaszczyźnie czysto ludzkiej, jak i patriotycznej pozostanie prawdziwą szkołą dla każdego nowego pokolenia, które szanuje najszlachetniejsze polskie tradycje.

Jerzy Narbutt pozostał wierny prawdzie do końca, był silny duchem. Jego mądre, patriotyczne i solidarne słowa były i będą dla nas wzorem. Ale swą postawą, całym swoim życiem wpisał się w strofy własnego wiersza:

**„Którzy bezprawiu mówią nie
to choćby nawet słabi byli
to choćby nie najmądrzej żyli
solą tej ziemi są
tak Bóg
prosto po liniach pisze krzywych”**

Pozostanie w naszej pamięci jako Człowiek wyjątkowej dobroci i pogody ducha.

Kondolencje rodzinie składa Zarząd Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”

Uroczystości pogrzebowe odbędą się 6 czerwca (poniedziałek). Msza Św. w kościele Św. Andrzeja Boboli (ul. Rakowiecka 61), o godz. 11:00. Ceremonia pogrzebowa na Cmentarzu Katolickim (ul. Wolska 180/182), o godz. 13:00.

*** * ***

Solidarni

**Nasz jest ten dzień
a jutro jest nieznane
więc róbmy tak
jak gdyby nasz był wiek
pod wolny kraj
spokojnie kładź fundament
a jeśli ktoś nasz polski dom zapali
to każdy z nas gotowy musi być
bo lepiej byśmy stojąc umierali
niż mamy klęcząc na kolanach żyć
SOLIDARNI
nasz jest ten dzień
zjednoczmy się
bo jeden jest nasz cel**

Od Redakcji: ze względów technicznych majowe wydanie naszego Pisma zostało opóźnione. Przepraszamy.

Solidarność PW – Pismo OZ NSZZ „S” w PW
wydawane przez Komisję Zakładową. Nr 5/2011/411 z dnia 3.06.2011 str. 6
e-mail: nszz@ca.pw.edu.pl adres internetowy: www.solidarnosc.pw.edu.pl
tel. 8259650, 2347872, fax 2345343